

šolo druga postava, kakor za javne ljudske šole? (Čujte, čujte! in smeh na desni. — Poslanec Klun: Posebno varstvo!)

Jasno je pač, da tako delovanje ne pravi druga, kakor razprtije (Tako je! na desni), ne da se prizadene Slovincem že le tolike škode. Jaz sem prepričan, da današnji dan ni več moč goče ponemčiti slovenskega ljudstva, saj je pripravljeno in hoče braniti svoje pravice in koristi svoje vselej in povsod in z vso močjo. (Pritrjenje na desni.) Jaz pa tudi upam, da napoči že vendar-le kedaj ura, ko ne bodo avstrijski Nemci, ki so del velicega, izvrstnega naroda, več nasprotovali nam, ki delamo na to, da se povzdigne naše ljudstvo npravno in gmotno ter nam bodo privoščili, da se razvijamo po naše, slovenski. (Živo odobravanje in ploskanje na desni. — Govorniku se častita.)

Naše „hčere krščanske ljubezni.“

(Konec.)

Dne 21. aprila ob $\frac{1}{2}$ 7. uri zvečer premirila je v Celji, odkar je ta družba tamka, prva čast, usmiljenka, sestra Priska Hribovšek, Kranjica iz Motnika, ki je komaj 25. leto svoje cveteče dobe nastopila. Bila je ljubljenska vseh bolnikov, kakor tudi vseh svojih predpostavljjenih. Vedno veselega srca in vedrega lica bolnikov nalezla se je neozdravljive jetike, ki jo je s prihodom kukovice spravila pod grudo. Previdena s sv. zakramenti je še, prava nevesta Kristusova, komaj pričakovala trenotka, da se njena čista duša iz solzne doline spne v rajске višine. Sestra Priska ni umrla, ona je le zaspala a zaspala v Gospodu. Ko bolniški ravnatelj pristopi k njeni mrtvaški postelji ter se prepriča, da je sestra Priska že rajna, obrnen k plakajočim njenim tovarišicam, reče on, čigar vernost ni na najboljšem glasu: „Rajni gre že zdaj bolje, kakor nam vsem ostalim!“ Kdo bi tudi nad tem dvomil! — Na to je gospod ravnatelj naročil, da naj se deviško truplo zvečenele sestre Priske, na bolniške stroške, najslovesneje spravi k zadnjemu počitku. Tako se je tudi zgodilo. Dva dni pozneje videl si iz javne bolnišnice v Ljubljanskem predmestju pomikati se skoz mesto sprevod, kakoršnega Celje še ni videlo. Pred mrtvaškim vozom prve vrste stopali so mil. gospod opat Ogradi s škofljo kapo na glavi, spremljani od osem častitih mešnikov svetovnikov in redovnikov. Za mrtvaškim vozom videl si ces. svetovalca in župana Celjskega mesta, gospoda dra. Neckermanna, predi in zadi pa brezštevilno trumo ljudstva iz mesta in okolice. In vendar krsta na mrtvaškem vozu ni prikrivala zemeljskih ostankov kakšne princesinje ali Bogve, kakšne veljavne oblasti, ampak za vozom plakajoče čast. usmiljenke

dale so slehernemu uginiti, da spremljajo h grobu jedno svojih predragih tovarišic. Koliko spoštovanje ali čast vendar vživlje sv. devištvu! Pred svetom celo nepoznana devica prejemlje po smrti od sveta toliko odlikovanja, samo zato, ker se je v življenju kot devica popolnoma darovala Jezusu in zavoljo njega delom krščanskega usmiljenja.

Ni pretekel mesec dni in nemila smrt pokosila je drugo cvetlico z vrta sv. Vincencija Pavlanskega. V petek pred binkoštni (dne 15. maja) okoli poldne izdihnila je svojo blago dušo v Celjski javni bolnišnici druga tamošnja čast. usmiljenka, sestra Roza Lemež, ki se je odlikovala po svoji veliki ponižnosti in po posebnem zaničevanju sveta in vsega, kar svet poudati zamore. Rojena v Ločah pri Konjicah, dopolnila ni 30. leta starosti, ko jo je nebeški ženin poklical k svoji neminljivi gostiji. Tudi njen pogreb na binkoštno nedeljo popoldne bil je onemu sestre Priske enako slovesen. Življenje in smrt teh dveh „hčerá krščanske ljubezni“ nam živo priča, da Boga ljubiti je naše pravo življenje in da v časnost še toliko zamišljen svet nehoteč občuduje in pripoznava vzvišene idejale krščanstva. Bog daj rajnkima večni mir, nam pa za njima srečen pot! — e.

Gospodarske stvari.

Škoda po toči.

(Konec.)

Škodam, po katerih se zemljiščna dača odpisati mora, prištevamo škodo, povzročeno po toči, povodnji in po ognju, vendar samo s pogojem, da je pokončana najmanje četrtnina sadežev dotične parcele; pri parcelah, katere merijo nad štiri hektarje, mora pa biti najmanj eden hektar uničen.

Škodam, po katerih se odpisanje zemljiščne dače izprositi more, prištevamo omenjena postava sledeče neizogibne in nenavadne dogodjaje, kakor: mraz, suša, prevelika, po dolgem deževju povzročena moča ob času žetve, škoda povzročena po žuželkah in miših, ter po peronospori in po pikecu na trtah. V vseh teh slučajih more finančni minister odpisanje zemljiščne dače dopustiti.

Postava pa predpisuje tudi v navedenih slučajih nekatere pogoje, na katerih podlagi edino se vrši odpisanje dače.

Pogoji so pa sledeči: Za škodo po toči, povodnji in ognju odpiše se dača le tedaj, ako se je škoda zgodila na polju, t. j. dokler so bili sadeži še na korenu. Ako je pa bilo zrelo žito, ali suha krma vže v razstavah, v križih, kopah, ali v kupih, v navalih, ali pa v utah in kozolcih, na polji stoječih itd., zatem, če sta bila repa ali krompir v kupih ali mitah

zakopana v svrhu dalnje shrambe, tedaj posestnik izgubi pravico, odpisanje dače terjati, če ravno je morebiti škodo trpel.

Druga važna točka te postave govori o obliki in času prijave po učinjeni škodi. Škoda na sadežih po toči, ogaju in povodnji mora se v teku osmih dni po škodi prijaviti, ako dotičnik želi odpisanje dače, pozneje to pravico izgubi!

Javiti se pa mora pri okrajnem glavarstvu; to more storiti oškodovanec sam, ali njegov polномоčnik. Pri primernem javljenju se v ta rok ne šteje oni čas, kateri je pretekel od časa izročanja pisma poštnemu uradu do izročanja istega iz pošte glavarstvu. Ako je po naštetih nimah zadetih več posestnikov, tedaj morajo ti skupno, ali po svojem zastopniku, preskrbljenem z nekolekovanim pooblastilom, ali pa po občinskem predstojniku škodo naznaniti.

Ako se je škoda v pravem času in v pravi (prej opisani) obliki javila, tedaj je oškodovanec svojo dolžnost storil, ter je od slej oblasti prepuščeno, da ona prošnje in javljenja gledé pogojev odpisovanja pretresuje in poceno škodo povzroči.

Čeravno je želeti, da bi naši kmetovalci bili le malokrat primorani, dnes pretresovano postavo uporabljavati, bilo bi vendar za vse enake slučaje dobro, da se z njo dobro seznanijo, ker njih more ona rešiti kedar iz velike zadrege. Matijašič.

Sejmovi. Dne 17. avgusta v Jarenini, v Sevnici, v Stradnu, na Pilštanji, pri sv. Vidu tik Ptuja, v Mozirji, v Strassu in v Vuzenici. Dne 18. avgusta v Podsredi, v Kostrivnici. Dne 19. avgusta v Gradci, v Lembahu in v Sevnici.

Dopisi.

Iz Maribora. (Vspehi Cecilijinega društva za lavantsko vladikovino.) [Konec.] Upati je, da bode naš marljivi pevski zbor do jeseni toliko izvežban, da bode zamo-gel stalno v stolnici izvrševati svoj posel: opevati slavo božjo in spodbujevati krščansko ljudstvo. Če je enkrat sveta glasba v stolnici vrejena, če zadostuje po vsem določbam sv. cerkve pa tudi umetnosti, potem ni dvomiti, da bode to blagodejno upljivalo tudi na župnijske cerkve na deželi. Naslednje objavimo imena vseh čč. udov našega društva, koji so svoje letne doneske društvu poslali. Čč. gg. župniki: Voh 2 fl., Caf 2 fl., Krušič 2 fl., Brglez 2 fl., Sorg-lechner 2 fl., Petan 2 fl., Cajnkar 2 fl.; vlč. g. kanonik Herg 2 fl., vlč. g. dekan Hajšek 2 fl., profesor dr. Mlakar 2 fl., prof. dr. Feuš 3 fl., prof. Majeiger 2 fl., prof. Miklošič 2 fl., prof. dr. Meško 4 fl., prof. dr. Pajek 3 fl., profesor

Zidanšek 2 fl., spiritual Hribernik 2 fl., korvikar Kavčič 2 fl., stolni kaplan Heber 2 fl., korvikar Hudovernik 2 fl., stolni vikar Bor-sečnik 2 fl., čč. gg. kaplani: Raktelj 2 fl., Pa-jek 2 fl., Lekše 2 fl., Korošec 2 fl., Dekorti 2 fl., Pajtler 2 fl., Šinko 4 fl., Pivec 2 fl., Či-žek 2 fl., Turkuš 2 fl., 2 neimenovani 3 fl., bl. gospa Warthol 2 fl. — Stroškov je društvo do zdaj imelo 135 fl. 31 kr., tedaj veliko več, ka-kor dohodkov. Zatoraj vse prijatelje prave cerkvene glasbe lepo prosimo, da mnogoštevilno k „Cecil. društvu“ pristopijo, ter ga z besedo in djanjem, s priporočevanjem in z denarjem podpirati blagovolijo. Stroškov bode društvu še več naraslo, ker namerava v jeseni občni zbor prav sijajno obhajati. Pevski zbor se je zato marljivo pripravljaj in prijatelji cerkvene glasbe bodo tedaj zamogli presojevati, koliko se je v tem kratkem času storilo za preukroj cerkvenega petja. Veliko dela nas še čaka, a pogum nam dajejo navduševalne besede sv. očeta Leona do slovečega boritelja za pravo cerkveno glasbo, jezuita P. Santi-ja (dne 18. avgusta 1891): „Avete la coscienza di difen-dere la veritá e di propugnare il retto ed il giusto: tirate innanzi non badando alle diffi-coltá. La veritá tosto o tardo vince sempre“. Po naše: „Imejte zavest, da zagovarjate resnico in branite pravico: ne ozirajte se na nikakorš-nje težave ali zaprte, p... n...“
prej ali slej!

Iz Celja. (Prva sv. maša.) Pretečeno nedeljo je slovesno obhajal prvo sv. mašo č. g. Fr. Višnar — Celjski rojak. Zbralo se je 17 duhovnikov, kateri so svojega novega duhov-nega brata spremljali k oltarju. Pridigo je imel vlč. g. prof. Krušič, eden najboljših cerkvenih govornikov naše vladikovine. Zatoraj bi bilo odveč še posebej poudarjati, da je dobro pre-mišljen in z mladeniško ognjevitostjo predna-šan govor na vse poslušalce globok utis na-pravil. Dovoljeno nam bodi še omeniti, da je cerkveno petje pod vodstvom g. organista Šefa prav spodbudno bilo in veselilo nas je videti, da se tudi na koru cerkvene določbe spoštujejo in vestno spolnjujejo. Le marljivo dalje! Po cerkvenem oprávilu so občno priljubljeni mil. g. opat Ogradi goste k svoji mizi povabili. No-vomašniku daj pa mili Bog mnoga leta delo-vati v slavo božjo, čast kat. cerkve in korist-vernega naroda slovenskega!

Iz Ljutomera. (Ponesrečeni otroci.) Mnogo nesreč se prigodi, katerih človek ne more zabraniti, če še tako skrbno pazi; še več pa se jih zgodi vsled lahkomiselné nepredvidno-sti. Posebno pri majhnih otrocih stariši nikoli niso dovolj previdni. Kolikokrat se sliši, da otrok z žveplenkami ali z nevarnim orodjem sebe ali druge poškoduje, da v vodo pade in se vtopi, da se popari ali drugače ponesreči,